

Sierra Leone

I cut the head of the snake!

Actually, it was not me who noticed the snake but Mohamed, my neighbor. I asked Mohamed to pull down the dried up "bafa" (sukkah, tent of leaves) of the compound. As he swept the dry leaves I was standing on the veranda. Then he saw a black cobra running towards me and quickly stroked it several times with a stick. However I saw that it was still moving. So I took the cutlass and chopped the head of the serpent. It was not a great heroic action; since the snake might have died in a few minutes anyhow.

That night I went to sleep with strange feelings. A few months ago the step mother of our pastor was killed by snake bite. But she lived in a village and it was told me that in the town there were no snakes. I am already used to live together with mice, rats, frogs, lizards, mosquitoes, ants, termites and cockroaches. However, I didn't expect actual snake to visit me.

Figuratively speaking, there are many "snakes" around the area. The ancient serpent gains every day new followers. Though more and more young people have access to higher education, generally the moral standard seems to be deteriorating. 12 years old girls are pregnant and 30 years of women are already grandmothers. The children are more disobedient and disrespectful than they were 20 years ago. Idle youngsters are spending the whole day together in groups at corners of the streets. Maybe this is still the aftermath of the ten year civil war, maybe it is the result of the free flow of destructive entertaining materials (films, music, and porno). Though there is no electricity in the houses, there are enough small huts covered with straw where people can watch all kind of films. Not speaking about the discos....

There is a group of 15-20 teenagers sitting on the stairs of the house opposite of mine, listening music and shouting to each other day and night. Though we have Bible Study twice a week on my veranda, only two of them come once a while. Last night while we read the Bible, the teens on the opposite side were so loud that we were hardly able to hear each other. If I try to talk to them they just make more noise than before. They enjoy annoying people, especially an elderly white woman like me. The other day

somebody had stolen away my broomstick from the back yard and put the broom to the table. Why? That when I open the door in the morning I surely recognize that somebody jumped the wall.

In recent times I smelt every morning if somebody burned hair or skin of an animal in the area. I thought that a woman cleaned cow-feet for selling. Later I found out that the boys joined to the "Pussy cat eating society". Every day they assigned one boy to go around and catch a puss. When the hunter on duty returned with the victim, they killed it, burned down the hair and cooked the cat with a little oil, onion and pepper. What an excitement: hunting, cooking and eating together, and to do all these secretly! No wonder that our church activities are not attractive for them. They have their own rites. Satan has many similar traps to take hold of, especially the young people.

However, what an encouraging thought to know that Satan is like the snake that was killed by my neighbor. Jesus Christ already finished him. He is still moving, but we don't need to be frightened. We can protect ourselves with the "cutlass" of God's Spirit and word. When I fill attacked by Satan I like to sing this song:

Satan cannot stop what God is doing in my life, / Demons cannot stop what God is doing in my life, / My destiny and my future are in the hands of God / My destiny and my future are in the hands of God.

Witchcraft cannot stop what God is doing in my life, / Sickness cannot stop what God is doing in my life, / My destiny and my future....

Thank you very much for your prayers. The BBI

student is doing extremely well in the church that lost his pastor. After the funeral only a very few came to the worship services. Muslim neighbors visited the church members, kindly expressed their sympathy and invited the Christians to worship together with them. Even the wife of the late pastor was gained back by them. However few weeks after that the BBI student moved to the village many people came back to the church.

Presently there are BBI groups in four areas and hopefully I am able to start a fifth one still in this year. At last I was able to buy a used car that hopefully will take me to all corners of Sierra Leone to promote the Bible Study program.

At the Prince of Peace Baptist Church we are busy making bricks of cement, sand and gravel. In the coming dry season we would like to raise up the walls of the new church building. However the spiri-

**JOLAN
BOCSKAY
YANIK**

5/19/1916 -
7/4/2008

Jolan was born in Saskatchewan, Canada. She left Canada at the age of 17 and lived with her sister Rose in New York City. She was an active member in the Hungarian

Baptist Church. At convention she met Michael Yanik and lived her married life in Buffalo. She was an active member in the Austin Street Hungarian Baptist Church.

When they retired they moved to Palm Bay, Florida and served God in the Bethesda Baptist Church.

Jolan (JeFan as we knew her) was always active in the Ladies Aid in New York, Buffalo and in Palm Bay. She was always ready to serve where ever needed. Until her death she was the assistant treasurer at Bethesda. She was faithful to her Lord and Master until the end of her life. God blessed her with 92 years in reasonably good health. She passed away quietly into God's hands early in the morning on the 4th of July. We miss her but are comforted in knowing she is with our Lord whom she loved and served.

EPK

tual work is progressing. Between Christmas and New Year we would like to open a new preaching station for the people who come to the church from the other side of the town.

Please continue to pray for

- traveling mercy
- cheap maintenance of the used car
- adequate financial support
- the most effective use of resources
- for faithful students
- good health and strength
- Spirit filled teaching sessions
- ability to make decisions according to God's best will
- protection from actual and figurative snakes
- building project of Prince of Peace
- the new preaching station

"The Lord bless you and keep you; the Lord make his face shine upon you and be gracious to you; the Lord turn his face towards you and give you peace."

In Him,

Gabriella Kamilla Furedi

Every Knee Shall Bow

by Max Lucado

“... whoever believes in him shall not perish...” (John 3:16)

How could a loving God send sinners to hell? He doesn't. They volunteer.

Once there, they don't want to leave. The hearts of damned fools never soften; their minds never change. “Men were scorched with great heat, and they blasphemed the name of God who has power over these plagues; and they did not repent and give Him glory” (Rev. 16:9 NKJV). Contrary to the idea that hell prompts remorse, it doesn't. It intensifies blasphemy.

Remember the rich man in torment? He could see heaven but didn't request a transfer. He wanted Lazarus to descend to him. Why not ask if he could join Lazarus? The rich man complained of thirst, not of injustice. He wanted water for the body, not water for the soul. Even the longing for God is a gift from God, and where there is no more of God's goodness, there is no longing for him. Though every knee shall bow before God and every tongue confess his preeminence (Rom. 14:11), the hard-hearted will do so stubbornly and without worship. There will be no atheists in hell (Phil. 2:10-11), but there will be no God-seekers either.

But still we wonder, is the punishment fair? Such a penalty seems inconsistent with a God of love—overkill. A sinner's rebellion doesn't warrant an eternity of suffering, does it? Isn't God overreacting?

Who are we to challenge God? Only he knows the full story, the number of invitations the stubborn-hearted have refused and the slander they've spewed.

Accuse God of unfairness? He has wrapped caution tape on hell's porch and posted a million and one red flags outside the entrance. To descend its stairs, you'd have to cover your ears, blindfold your eyes, and, most of all, ignore the epic sacrifice of history: Christ, in God's hell on humanity's cross, crying out to the blackened sky, “My God, my God, why have you forsaken me?” (Matt. 27:46). The supreme surprise of hell is this: Christ went there so you won't have to.

From 3:16, *The Numbers of Hope*

VALÓBAN ?

Az afrikai főváros szélén emelkedő házsorok, a Saamstaan-lakónegyed lakóinak még nem futja saját tévére. A kirakatba helyezett készülékek előtt ácsorog egy csoport gyerek; így tanulnak a világról. Kedvenc időtöltésük ez. Csakúgy, mint a mieink, a kicsik alig

várják a jól ismert rajzfilm figura megjelenését. A nagyobbak tudják a filmszínész nevét, és felismerik az autómárkát. Ha nem is értik a dalok szövegét, afrikaans hanglejtéssel és vérükből patlanó mozdulatokkal imitálnak mindent. Ott is az a műsor, mint itt... és Karácsonyra készülünk.

Áruval tömött üzletbe ömlő tömeget látnak. Eltapostak valakit – mutatja a tévé, és ők csak ámulnak. Nem értik; miért rohan az a rengeteg ember? Látszik rajtuk, hogy nem éhesek. Mit akart az a férfi, hogy szembeállt velük, amíg tudott? Miért lépnek rá?

Amott, jólöltözött férfiak és nők ülnek egymással szemben. Az a mérges bácsi, aki az előbb még magasan ülve lekiabált a másikkra, most a Parlament folyosóján válaszol a riporterek kérdéseire. A kamera közel hozza az arcát; szinte rá se ismerni, sugárzik róla a báj és a finomság. Mintha csak hazabeszélne a feleségéhez, vagy a gyerekeihez.

Háborúból sokat mutat a tévé, bár nekik az nem újság. Nézik a bomba vájta krátert egy távoli város központjában, a véres arcú gyerekeket és időseket, a páncélozott járművekből leselkedő amerikai katonákat... és mindig csak amerikai katonákat. Tudnak ők már annyit a világról, hogy valami fontos kimaradt a tudósításból, mert ellenség is szokott lenni... de biztosan a katonák azok. Mi másért mutatnák csak őket?

Kaliforniát könnyen felismerik a pálmákról, a filmekben gyakran látott tengerpartról, az utcákról és az épületekről. Most éppen tüntetők vonulnak San Francisco utcáján. A kezükben tábla, egy áthúzott nyolcassal. Összekuncognak a gyerekek, amikor látják, hogy hivalkodón egymást ölelgetik. Sejtik, hogy miről szól a riport, de nem értik a menet okát. Miért törik be az üzletek ablakát és döntenek föl mindent az útjukban? Saját tévéadóikon haláltól féltik az így élőket, Amerikában meg tőlük kell félni... Fura egy világ lehet az!

Kulturális műsor is akad a tévén. Szép zenét játszanak éppen egy gyönyörű teremben. Idősek hallgatják; mind nagyon elegáns. Úgy látszik, hogy van gazdag öregeknek való zene, és a többi mind fiataloknak gyártják. Észrevették már, hogy több fiatal mutatnak a tévén, mint öreget: biztosan sokkal több van belőlük Afrikán kívül is...

Van egy olyan csatorna is, amelyiken élőben lehet operációt nézni. Nem kedvencük, mert látnak ők elég puffadt hasú gyereket, de ezek az amerikaiak valahol közvetlenül a bőrük alatt betegek. Egy hosszú tüvel megszippantják őket, és utána azonnal mosolyognak. Varázslók földje lehet az, ahol a pirulától megfiatalodik az agg, egy fogmosástól hatalmas foga nő az inyorvadásban szenvedőnek, és az imént már alig élő bácsi egy papíros

aláírva úgy megtáltosodik, hogy még a piros sportkocsiban rá váró lányának is kibomlik tőle a haja.

Sorolhatnám még, mi mindent láttunk rólunk a világgal. Megvallom, én félve gondolok arra, mi lesz, ha végre változik a műsor. Mert Karácsony táján azért mást is mutatnak a tévén. Nem attól tartok, hogy félreértik a bajainkat Afrikában, vagy akár Magyarországon, hiszen azok orvoslása nem rájuk tartozik. Az sem zavar, ha rosszat gondolnak rólunk; hacsak nem uszítják őket ellenünk, látnak ők így is annyit a világból, hogy lefoglalják majd magukat a boldogulásukért. Gyorsan zsugorodó világunkban a jövő felnőttei már egyébként sem a képernyőn mutatkoznak be egymással. Attól tartok inkább, hogy néhány nap múlva, amikor ugyanabban a kirakatban mutatják majd a Billy Graham Christmas Special-t is, vagy Szenteste a pápa homíliáját, mire a jóhírré kerülne a sor, ami nem rólunk szól, hanem az Igazságról, akkor majd hátat fordítanak... mert ennyi ellentmondás arról a más világról, túl sok lesz már a kis windhoeki gyerek-csapatnak.

Novák József

ÁHÍTATOS PERCEK

Isten az örömről az elmúló világban - 46. Zsoltár

Csak emelkedett lelkülettel énekelhető, szavalható ez a zsoltár. A nyomorúság idején Isten a mi oltalmunk, erősségünk és segítségünk. Kihez is mehettünk? Olyanhoz, aki nem tud segíteni? Mi értelme lenne?

A zsoltáros számára egy percig sem kétséges, hogy Isten az, aki cselekszik a földön: “bámulatos dolgokat művel... Háborúkat szüntet meg a föld kereségén, íjat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el”. Figyeljük meg, hogy nem arra a következtetésre jut, hogy akkor nekünk - gyermekeink - nem kell tartani semmiféle gondtól, bajtól, nyomorúságtól! Tudja, hogy Isten tervében benne van, hogy időnként megindul a föld, tajtékoznak a vizek, megrendülnek a hegyek, háborognak a népek. Nem vesz ki bennünket a próbáló időkből az Úr, de megajándékoz bennünket a ráhagyatkozás örömeivel, a bizalom békeességével.

Csendesedjünk el mi is az év utolsó napjaiban, és fedezzük fel újra a rohanó, elmúló világban az egyetlen állandó, megingathatatlan - oltalmat és segítséget is jelentő Urat! Emeljük tekintetünket őrá, s talán még ezt a magas hangra írt zsoltárt is el tudjuk énekelni (még ha egyébként az énekarban a basszusban volna is a helyünk!)

Herjeczki A. Géza, Áhítat